

A Study of Perception, Actions, Problems and Guidelines on Promotion of Authentic Learning Assessment of the Teachers under Maha sarakham Provincial Administrative Organization

Nikorn Pattalaka¹ and Arun Suikraduang²

Received	Reviewed	Revised	Accepted
30/06/2563	14/07/2563	18/07/2563	31/08/2563

Abstract

This research aimed to study perception, actions, problems and guidelines on promotion of authentic learning assessment of the teachers under Maha sarakham Provincial Administrative Organization. The sample consisted of 235 teachers under Maha sarakham Provincial Administrative Organization, obtained through simple random sampling. The sample size was determined according to the Taro Yamane's Formula. The instruments comprised an interview form and a questionnaire with the item-objective congruence index ranging from 0.80 to 1.00, the item discrimination from 0.22 to 0.70, the reliability of the questionnaire was 0.94. The analysis of data employed basic statistics, t-test and F-test for hypothesis testing, and Pearson Product-Moment Correlation Coefficient analysis.

The results were as follows: 1) The teachers in the schools under Maha sarakham Provincial Administrative Organization had their perception, actions and problems of authentic learning assessment, as a whole, in the high level; 2) The teachers in the schools under Maha sarakham Provincial Administrative Organization, having differences of sex, educational qualification, teaching experience, and the size of the school in which they worked, had no difference in their perception, actions and problems of authentic learning assessment 3) The analysis of the correlations between perception and action, perception and problems, and actions and problems of authentic learning assessment of the teachers in the schools under Maha sarakham Provincial Administrative Organization revealed correlations with statistical significance at the level of .05, but the correlations were from rather low level to moderate level.

¹ Rajabhat Maha Sarakham University, E-Mail: nikorn3689@hotmail.com

² Rajabhat Maha Sarakham University, E-Mail: Arun.suikraduang@gmail.com

4) The teachers in the schools under Maha sarakham Provincial Administrative Organization agreed with the guidelines on promotion of authentic learning assessment in the highest level on the aspects of budget, material and equipment support for authentic learning assessment, making a manual of guidelines on authentic learning assessment , PLC network building, exchanging of learning experiences of innovations related to authentic learning assessment, training, seminars and workshops on authentic learning assessment , and procurement of books, textbooks, sources of study and references of authentic learning assessment.

Keywords: Authentic Learning, Authentic Learning Assessment , Province Administrative Organization

ศึกษาการรับรู้ การปฏิบัติ ปัญหา และแนวทางส่งเสริมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามสภาพจริง ของครูผู้สอนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

นิกร ปัตตาลาคะ³ และอริญ ชูยกระเตื่อง⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการรับรู้ การปฏิบัติ ปัญหา และแนวทางส่งเสริมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ของครูผู้สอนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 235 คน คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ และคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เทคนิคการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ และ แบบสอบถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง 0.22-0.70 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน สถิติทดสอบสมมติฐาน t-test และ F-test สถิติวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามมีระดับการรับรู้ การปฏิบัติ และ ปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ที่มี เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การสอน และ สังกัดขนาดโรงเรียนต่างกัน มีการรับรู้ การปฏิบัติ และ ปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงไม่แตกต่างกัน 3) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับการปฏิบัติ การรับรู้กับปัญหา และการปฏิบัติกับ ปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แต่มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำถึงปานกลาง 4) ครูผู้สอนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม เห็นด้วยในระดับมากที่สุด กับแนวทางส่งเสริมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ด้านการสนับสนุนด้านงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง การจัดทำคู่มือแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง การสร้างเครือข่าย PLC แลกเปลี่ยนเรียนรู้นวัตกรรมด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง การอบรม สัมมนา ประชุมปฏิบัติการเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง และ การจัดหา หนังสือ ตำรา แหล่งค้นคว้า อ้างอิงเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง

คำสำคัญ : การเรียนรู้ตามสภาพจริง , การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง และ องค์การบริหารส่วนจังหวัด

³ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, E-Mail : nikorn3689@hotmail.com

⁴ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, E-Mail : Arun.suikraduang@gmail.com

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2), 2545, หน้า 2) ได้บัญญัติความหมายของคำว่า “การศึกษา” ไว้ในมาตราที่ 4 ความว่า “การศึกษา หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคล และสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานงานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมสังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต” ซึ่งกระบวนการที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือเกิดความเจริญงอกงาม นี้ต้องมียุทธศาสตร์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ ประกอบกันขึ้นดังที่ (Wadkhien, S., 2016) ได้กล่าวไว้ว่า “กระบวนการทางการศึกษามียุทธศาสตร์ประกอบ 3 ประการ คือ วัตถุประสงค์ทางการศึกษา (Education Objective) ประสบการณ์การเรียนรู้ (Learning Experiences) และกระบวนการประเมินผล (Evaluation Procedures) องค์ประกอบทั้งสามประการนี้มีความสัมพันธ์กัน”

กระบวนการวัดและประเมินผลซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งของกระบวนการทางการศึกษา จะเป็นกระบวนการที่จะช่วยสะท้อนให้ทราบถึงประสิทธิภาพของการดำเนินงานใน ส่วนต่าง ๆ ของกระบวนการทางการศึกษา กล่าวคือ เป็นข้อมูลย้อนกลับที่จะทำให้ทราบถึงคุณภาพของการวัดผลและประเมินผล ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอน และความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ทางการศึกษาที่กำหนดไว้ อันจะเป็นแนวทางในการที่จะพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้นกระบวนการประเมินผลจึงมี บทบาทสำคัญในกระบวนการทางการศึกษาเป็นอย่างมาก การวัดและประเมินผลซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการประเมินผลยังมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนการสอนในด้านการวางแผนจัดกลุ่มการเรียนรู้ จัดการแก้ไขผู้มีปัญหาในการเรียน และการตัดสินผลการเรียน และข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินผลยังมีบทบาทสำคัญต่อด้านอื่น ๆ ของ โรงเรียนอีก เช่น การบริหาร การแนะแนว การคัดเลือก การวิจัย เป็นต้น ฉะนั้นในการวัดและประเมินผลการศึกษาอย่างมีคุณภาพนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพ ซึ่งสิ่งที่กล่าวมาแล้วก็ตรงกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2), 2545, หน้า 15) มาตราที่ 26 ที่ได้บัญญัติไว้ ว่า “ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา” และตรงกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 24) ที่กล่าวถึงการวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียนว่า “จุดหมายสำคัญของการประเมินระดับชั้นเรียน คือ มุ่งหาคำตอบว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ อันเป็นผลเนื่องจากการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ หรือไม่/เพียงใด ดังนั้น การ

วัดและประเมินผลจึงต้องใช้วิธีการที่หลากหลาย เน้น การปฏิบัติให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน และสามารถดำเนินการอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปในกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน โดย ประเมินความประพฤติ พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และผลงานจากการเรียน”

การวัดและประเมินทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้องเป็นการวัดและประเมินผลสภาพที่แท้จริงของนักเรียนเป็นพื้นฐานของเหตุการณ์ในชีวิตจริง ยึดการปฏิบัติเป็นสำคัญและสัมพันธ์กับการเรียนการสอน เน้นพัฒนาการที่ปรากฏให้เห็นผู้เกี่ยวข้องในการประเมินมีหลายฝ่ายและเกิดขึ้นในทุกบริบททั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนหรือสถานที่อื่น ๆ นอกโรงเรียนโดยครูไม่ได้จัดสถานการณ์ ต้องบูรณาการอยู่ในกระบวนการเรียนการสอนในชั้นเรียนอย่างแนบเนียนและเหมาะสม มีการประเมินทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยการดำเนินการดังกล่าวเกิดขึ้นตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอน นับตั้งแต่ก่อนการเรียนการสอน ระหว่างการเรียนการสอน และหลังการเรียนการสอน เพื่อให้ประสบความสำเร็จทั้งในด้านการทำงานและการดำเนินชีวิต ดังนั้นการวัดและประเมินทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จะต้องเป็นการประเมินผลเชิงคุณภาพ เน้นการปฏิบัติจริง บูรณาการวิธีการประเมินและใช้เครื่องมือวัดที่หลากหลาย สร้างและพัฒนาระบบแฟ้มสะสมงานของผู้เรียน นำเทคโนโลยีมาใช้ในการวัดและประเมินผล และนำประโยชน์ของผลสะท้อนจากการปฏิบัติของผู้เรียนมาปรับปรุงแก้ไขงาน (Buatong, S., 2013)

จากความสำคัญของการวัดและประเมินผลดังที่ได้กล่าวแล้ว จะเห็นได้ว่าการวัด และประเมินผลจะต้องปฏิบัติตลอดระยะเวลาที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งครู จะต้องดำเนินการ เพื่อจะได้พิจารณาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้การเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งที่ผ่านมาในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามก็ยังไม่สามารถยืนยันได้ว่าครูผู้สอนมีความรู้ และสามารถปฏิบัติได้ตามกระบวนการวัดและประเมินผลดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นหรือไม่ ซึ่งหากไม่สามารถดำเนินการได้แล้ว ผลเสียก็อาจจะตกกับผู้เรียนซึ่งเป็นผลผลิตจากกระบวนการที่ไม่ถูกต้องสมบูรณ์ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการรับรู้ การปฏิบัติ ปัญหา และแนวทางส่งเสริมการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ของครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ซึ่งผลจากการศึกษาจะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาปรับปรุงเกี่ยวกับการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมและพัฒนากิจการการศึกษาในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ การปฏิบัติ และปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการรับรู้ การปฏิบัติ และปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม จำแนกตาม เพศ วุฒิ การศึกษา ประสบการณ์การสอน และขนาดโรงเรียน

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านการรับรู้ การปฏิบัติ และปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

4. เพื่อศึกษาแนวทางส่งเสริมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

สมมติฐานการวิจัย

1. ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามที่มี เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การสอน สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา และสังกัดขนาดโรงเรียนต่างกันมีระดับการรับรู้ การปฏิบัติ และปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงแตกต่างกัน
2. ระดับการรับรู้ การปฏิบัติ ปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามมีความสัมพันธ์กัน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการรับรู้ การปฏิบัติ ปัญหา และแนวทางการส่งเสริมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม โดยมีขอบเขตในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ปีการศึกษา 2562 จำนวน 20 โรงเรียน นักเรียนทั้งสิ้น 564 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คัดเลือกโดยใช้วิธีการสุ่มเทคนิคการสุ่มอย่างง่ายจากประชากรครูผู้สอนในโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ปีการศึกษา 2562 จำนวน 235 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

ตัวแปรอิสระ

- 1) เพศ
- 2) วุฒิการศึกษา
- 3) สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา

4) ประสิทธิภาพการสอน

5) ขนาดของโรงเรียน

ตัวแปรตาม

1) ระดับการรับรู้

2) ระดับการปฏิบัติ

3) ระดับปัญหา

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามการรับรู้ การปฏิบัติ ปัญหา และแนวทางส่งเสริมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยมีจำนวนรายการสอบถามด้านการรับรู้จำนวน 10 รายการ ด้านการปฏิบัติ จำนวน 20 รายการ ด้านปัญหาจำนวน 15 รายการ และด้านแนวทางการส่งเสริมการวัดและประเมินการเรียนรู้ตามสภาพจริง จำนวน 10 รายการ มีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้ออยู่ระหว่าง 0.80-1.00 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามอยู่ระหว่าง 0.22-0.70 และหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาหรือ Alpha Coefficient (α - Coefficient) ใช้สูตรของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.94

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามการศึกษาการรับรู้ การปฏิบัติ ปัญหา และแนวทางส่งเสริมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ของครูผู้สอน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ดังนี้

1) วิเคราะห์ระดับการรับรู้ การปฏิบัติ และปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ของครูผู้สอนในโรงเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้ ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แปลความหมายคะแนน โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย (Srisa - ard, B., 2002)

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีการรับรู้/ปฏิบัติ/ปัญหา ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีการรับรู้/ปฏิบัติ/ปัญหา ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีการรับรู้/ปฏิบัติ/ปัญหา ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีการรับรู้/ปฏิบัติ/ปัญหา ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีการรับรู้/ปฏิบัติ/ปัญหา ในระดับน้อยที่สุด

2) วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้ การปฏิบัติ และปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ของครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม จำแนกตาม เพศ วุฒิ การศึกษา ประสบการณ์การสอน และขนาดโรงเรียน โดยใช้สถิติ t- test และ F - test

3) วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการรับรู้ ระดับการปฏิบัติ ระดับปัญหาด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบรายคู่ระหว่างตัวแปร ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) โดยเกณฑ์การแปลผลความสัมพันธ์ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ กำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย 5 ระดับ ดังนี้ (Taweerat, P., 2000)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า 0.81 ขึ้นไป มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า 0.61 – 0.80 มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า 0.41 – 0.60 มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า 0.20 – 0.41 มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าต่ำกว่า 0.20 มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

4) วิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม โดยการหาค่าเฉลี่ย คะแนนระดับความคิดเห็น ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แปลความหมายคะแนน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย (Srisa - ard, B., 2002) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

1) ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามมีระดับการรับรู้ การปฏิบัติ และ ปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2) ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ที่มี เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การสอน และสังกัดขนาดโรงเรียนต่างกัน มีการรับรู้ การปฏิบัติ และ ปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงไม่แตกต่างกัน

3) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับการปฏิบัติ การรับรู้กับปัญหา และการปฏิบัติกับปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัด

องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์ในลักษณะทิศทางเดียวกัน แต่มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำถึงปานกลาง

4) ครูผู้สอนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม เห็นด้วยในระดับมากที่สุด กับ แนวทางส่งเสริมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ด้านการสนับสนุนด้านงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง การจัดทำคู่มือแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง การสร้างเครือข่าย PLC แลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง การอบรม สัมมนา ประชุมปฏิบัติการเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง และ การจัดหา หนังสือ ตำรา แหล่งค้นคว้า อ้างอิง เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้มีประเด็นสำคัญที่น่าสนใจเกี่ยวกับการรับรู้ การปฏิบัติ ปัญหา และ แนวทางส่งเสริมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงของครูผู้สอนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม เพื่อนำมาอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1) การศึกษาการรับรู้การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง พบว่า ครูผู้สอนมีการรับรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีจำนวนรายข้อที่มีระดับการรับรู้ในระดับมาก 4 ข้อ และ ระดับปานกลาง 6 ข้อ รายข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้สูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ความสำคัญของการวัดการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ความหมายของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง และ แนวทางการนำผลการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงไปใช้พัฒนาการเรียนการสอน ตามลำดับ ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าในจำนวนรายการสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ 10 รายการ ครูผู้สอนมีการรับรู้อยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับความสำคัญ ความหมาย การนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน และการกำหนดเป้าหมายของการวัดและประเมินผล นอกนั้นครูผู้สอนมีการรับรู้ในระดับปานกลาง ซึ่งถ้าพิจารณาดูจะเห็นว่าเป็นส่วนของการรับรู้เชิงนโยบายของหน่วยงาน และการรับรู้เกี่ยวกับการออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงซึ่งเกี่ยวข้องกับการกำหนดวิธีการ เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง โดยจำแนกตาม เพศ ประสบการณ์การสอน คุณวุฒิ สาขาที่สำเร็จการศึกษา และขนาดโรงเรียนสังกัดของครูผู้สอน พบว่า เฉพาะในส่วนของการจำแนกตามประสบการณ์การสอนเท่านั้นที่ครูผู้สอนมีระดับการรับรู้โดยภาพรวมที่ต่างกันอยู่บ้าง โดยกลุ่มครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอน ระหว่าง 10 - 20 ปี มีการรับรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนกลุ่มครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า

10 ปี และมีประสบการณ์การสอนมากกว่า 20 ปี มีการรับรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนั้น พบว่าครูผู้สอนที่มี เพศ คุณวุฒิ สาขาที่สำเร็จการศึกษา และขนาดโรงเรียนสังกัด มีระดับการรับรู้ไม่ต่างกัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แม้จะมีค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้ที่แตกต่างกัน อยู่บ้างแต่ผลการเปรียบเทียบโดยใช้สถิติทดสอบสมมุติฐานพบว่า ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ที่มี เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การสอน และสังกัดขนาดโรงเรียนต่างกัน มีการรับรู้การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ (Chatanusorn, K., Suthijirapan, S. and Nanthasak, T., 2014) เมื่อพิจารณาการรับรู้ทั้ง 10 รายการ ครูผู้สอนที่มี เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การสอน และสังกัดขนาดโรงเรียนต่างกัน มีการรับรู้การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงไปในทิศทางเดียวกันโดยมีการรับรู้อยู่ในระดับมาก เกี่ยวกับความสำคัญ ความหมาย การนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน และการกำหนดเป้าหมายของการวัดและประเมินผล นอกนั้นครูผู้สอนมีการรับรู้ในระดับปานกลาง ซึ่งถ้าพิจารณาดูจะเห็นว่าเป็นส่วนของการรับรู้เชิงนโยบายของหน่วยงาน และการรับรู้เกี่ยวกับการออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงซึ่งเกี่ยวข้องกับการกำหนดวิธีการ เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง

2) การศึกษาการปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง พบว่าครูผู้สอน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามมีระดับการปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีจำนวนรายข้อที่มีระดับการปฏิบัติ ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ ระดับมาก 11 ข้อ และ ระดับปานกลาง 7 ข้อ รายข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การใช้วิธีการตรวจแบบฝึกหัดของนักเรียนในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง การใช้วิธีการทดสอบในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง และ การนำข้อมูลสะท้อนผลการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงไปใช้พัฒนาการเรียนการสอน ตามลำดับ ข้อค้นพบดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความตระหนักถึงความสำคัญของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงของครูผู้สอนโดยมีความพยายามที่จะเพิ่มพูนความรู้ประสบการณ์ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง และมีการวิเคราะห์หลักสูตรโดยวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเพื่อกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ นำไปสู่การออกแบบการเรียนรู้ตามสภาพจริง และให้ความสำคัญในการจัดบรรยากาศที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนรับรู้พัฒนาการของตนเอง การสะท้อนผลเพื่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน แต่จะมีส่วนของการรับรู้ที่สะท้อนให้เห็นว่าครูผู้สอนส่วนใหญ่ยังคุ้นเคยกับวิธีการวัดและประเมินผลแบบดั้งเดิม ได้แก่ การใช้วิธีตรวจแบบฝึกหัด และการใช้วิธีการทดสอบ โดยยังขาดการรับรู้ในวิธีการที่หลากหลายและการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ผลการวิเคราะห์ระดับ

การปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง โดยจำแนกตาม เพศ ประสบการณ์การสอน คุณวุฒิ สาขาที่สำเร็จการศึกษา และขนาดโรงเรียนสังกัดของครูผู้สอน พบว่า ครูผู้สอนที่มี เพศ ประสบการณ์การสอน คุณวุฒิ สาขาที่สำเร็จการศึกษา และขนาดโรงเรียนสังกัด มีระดับการปฏิบัติไม่ต่างกัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แม้จะมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติที่แตกต่างกันอยู่บ้าง แต่ผลการเปรียบเทียบโดยใช้สถิติทดสอบสมมติฐานพบว่า ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ที่มี เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การสอน และสังกัดขนาดโรงเรียนต่างกัน มีการปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับผลวิจัยของ (Chanthalakajon, N., 2017) เมื่อพิจารณาการรับรู้ทั้ง 20 รายการ ครูผู้สอนที่มี เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การสอน และสังกัดขนาดโรงเรียนต่างกัน มีการปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งข้อค้นพบดังกล่าวได้สะท้อนให้เห็นถึงความตระหนักถึงความสำคัญของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงของครูผู้สอนโดยมีความพยายามที่จะเพิ่มพูนความรู้ประสบการณ์ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง และมีการวิเคราะห์หลักสูตรโดยวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเพื่อกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ไปสู่การออกแบบการเรียนรู้ตามสภาพจริง และให้ความสำคัญในการจัดบรรยากาศที่เอื้ออำนวย การให้ผู้เรียนรับรู้พัฒนาการของตนเอง การสะท้อนผลเพื่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน แต่จะมีส่วนของการปฏิบัติที่สะท้อนให้เห็นว่าครูผู้สอนส่วนใหญ่ยังคุ้นเคยกับวิธีการวัดและประเมินผลแบบดั้งเดิม ได้แก่ การใช้วิธีตรวจแบบฝึกหัด และการใช้วิธีการทดสอบ โดยยังขาดการรับรู้ในวิธีการที่หลากหลายและการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง

3) การศึกษาปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง พบว่าครูผู้สอนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามมีระดับปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีจำนวนรายข้อที่มีระดับปัญหา ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ และระดับมาก 10 ข้อ รายข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยปัญหาสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การพัฒนาศักยภาพครูผู้สอนด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง และ การอบรมเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ตามลำดับ ข้อค้นพบดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนต้องการพัฒนาศักยภาพตนเองในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงและการสนับสนุนด้านงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ สะท้อนถึงครูผู้สอนมีความตระหนักถึงความสำคัญของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้อย่างผู้เรียน ผลการวิเคราะห์ระดับปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง โดยจำแนกตาม เพศ ประสบการณ์การสอน คุณวุฒิ สาขาที่สำเร็จการศึกษา และขนาดโรงเรียนสังกัดของครูผู้สอน พบว่า

ครูผู้สอนที่มี เพศ ประสบการณ์การสอน คุณวุฒิ สาขาที่สำเร็จการศึกษา และขนาดโรงเรียนสังกัด มีระดับปัญหาไม่ต่างกัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แม้จะมีค่าเฉลี่ยคะแนนปัญหาที่แตกต่างกันอยู่บ้าง แต่ผลการเปรียบเทียบโดยใช้สถิติทดสอบสมมติฐานพบว่า ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ที่มี เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การสอน และสังกัดขนาดโรงเรียนต่างกัน มีปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับผลวิจัยของ (Kaew-on, L., 2018) เมื่อพิจารณาการรับรู้ทั้ง 15 รายการ ครูผู้สอนที่มี เพศวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การสอน และสังกัดขนาดโรงเรียนต่างกัน มีปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงไปในทิศทางเดียวกันซึ่งสะท้อนว่าครูผู้สอนต้องการพัฒนาศักยภาพตนเองในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

4) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การรับรู้กับการปฏิบัติ การรับรู้กับปัญหา และการปฏิบัติกับปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากการรับรู้เกี่ยวข้องในส่วนที่เป็น ซึ่งนักการศึกษาที่ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการสอนภาคปฏิบัติส่วนใหญ่จะมีแนวคิดที่สอดคล้องกันว่า กระบวนการปฏิบัติควรเริ่มต้นที่การเตรียมความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และการรับรู้ภาคทฤษฎี หรือการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่จะปฏิบัตินั้นก่อน นั่นย่อมแสดงว่าการรับรู้มีผลต่อการปฏิบัติ ส่วนการรับรู้กับปัญหา และการปฏิบัติกับปัญหาที่มีความสัมพันธ์กันนั้นหากพิจารณาตามหลักการพื้นฐานแล้วถือเป็นเรื่องที่ต้องอธิบายได้ ทั้งนี้เนื่องจากว่าหากครูผู้สอนที่มีการรับรู้และเข้าใจมากกว่าจะสามารถนำสู่การปฏิบัติได้มากกว่า ในขณะที่ปฏิบัติงานผู้ปฏิบัติมากกว่าย่อมที่จะมองเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างกระบวนการปฏิบัติได้มากกว่าผู้ที่ไม่ได้ปฏิบัติ ข้อค้นพบครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ (Chanthawong, P., 2018; Wangrat, P., 2018; Kaew-on, L., 2018; Wangkahad, J., 2016 and Polyim, W., 2014) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านการปฏิบัติงาน และด้านสภาพปัญหา พบว่าแต่ละองค์ประกอบมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ผลการวิจัยครั้งนี้จะพบว่ามีความสัมพันธ์ที่มีลักษณะความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ระหว่าง การรับรู้กับการปฏิบัติ การรับรู้กับปัญหา และการปฏิบัติกับปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ของครูผู้สอน แต่ก็พบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำถึงปานกลาง ข้อค้นพบนี้สะท้อนให้เห็นว่าอาจมีปัจจัยหรือองค์ประกอบอื่นๆ นอกจากการรับรู้ ที่มีผลต่อการปฏิบัติ และปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงของครูผู้สอน จากผลงานวิจัยของ (Rattanaprasert, T., 2011; Mongkollert, S., 2014; Pholngam, P., 2014; Chuwong, C., 2016; Chanthalakajon, N., 2017 and Lertkrajak, M., 2018) แสดงให้เห็นว่ามีปัจจัยที่สัมพันธ์

กับการปฏิบัติงานอยู่ในสองลักษณะคือปัจจัยภายนอก (Extrinsic Factors) ซึ่งได้แก่ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับค่าจ้าง รางวัล สิ่งตอบแทน สภาพแวดล้อม งบประมาณ ทรัพยากรสนับสนุน เงื่อนไขข้อกำหนด นโยบาย และปัจจัยภายใน (Intrinsic Factors) ได้แก่ การรับรู้ ความตระหนัก ขวัญ กำลังใจ แรงจูงใจ เป็นต้น

5) การศึกษาแนวทางส่งเสริมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม พบว่าครูผู้สอนเห็นด้วยในระดับมากที่สุดกับแนวทางส่งเสริมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ด้านการสนับสนุนด้านงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง การจัดทำคู่มือแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง การสร้างเครือข่าย PLC แลกเปลี่ยนเรียนรู้ นวัตกรรมด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง การอบรม สัมมนา ประชุมปฏิบัติการเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง และ การจัดหา หนังสือ ตำรา แหล่งค้นคว้าอ้างอิงเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ข้อค้นพบนี้สนับสนุนข้อค้นพบที่ว่าครูผู้สอนรับรู้และตระหนักถึงความสำคัญของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงจึงให้ความสำคัญกับแนวทางส่งเสริมที่เกี่ยวกับการเสริมสร้างศักยภาพผู้สอนไม่ว่าจะเป็น การสนับสนุนงบประมาณ การจัดทำคู่มือ การสร้างเครือข่าย การประชุมปฏิบัติการ รวมถึงการสนับสนุนด้านทรัพยากรการเรียนรู้ประเภทหนังสือ ตำรา แหล่งค้นคว้าอ้างอิงเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ (Boonchai, K., 2019; Wangrat, P., 2018 and Kaewprasert, T., 2015) ที่ศึกษาปัญหาและความต้องการทางวิชาการส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามจะให้ความสำคัญกับการจัดทำคู่มือ การประชุมสัมมนา ศึกษาดูงาน การจัดหาแหล่งเรียนรู้ และการสนับสนุนด้านงบประมาณ ซึ่งความต้องการดังกล่าวเกี่ยวข้องกับ ศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน ทรัพยากรสนับสนุน งบประมาณ ซึ่ง ผลงานวิจัยของ (Wangrat, P., 2018; Sakulkaew, K., 2017 and Chuwong, C., 2016) พบว่าศักยภาพของผู้ปฏิบัติงาน ทรัพยากรสนับสนุน งบประมาณ มีผลต่อระดับความสำเร็จของการปฏิบัติงานในองค์กร

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้พบข้อสนเทศที่เป็นประโยชน์เชิงการนำไปใช้แก้ปัญหา ปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงของครูผู้สอน รวมถึงข้อค้นพบซึ่งถือเป็นประเด็นที่น่าสนใจสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าถึงแม้ว่าครูผู้สอนมีการรับรู้ การปฏิบัติ และปัญหาด้านการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก แต่มีข้อค้นพบว่ามีรายข้อในด้านการรับรู้และการปฏิบัติ ที่มีคะแนนเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ และรายข้อในด้านปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยค่อนข้างสูง ดังนั้นจึงควรใช้ข้อค้นพบรายข้อในการออกแบบระบบสนับสนุนและพัฒนาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงของครูผู้สอนต่อไป

1.2 ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ระหว่าง การรับรู้กับการปฏิบัติ การรับรู้ กับปัญหา และการปฏิบัติกับปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงของครูผู้สอน ดังนั้นควรพัฒนาระบบ การเสริมสร้างการรับรู้ให้ครูผู้สอนเกิดการรับรู้อย่างเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงเพื่อนำสู่ การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

1.3 ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนมีการรับรู้และตระหนักถึงความสำคัญของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงและได้ให้ความสำคัญกับแนวทางส่งเสริมที่เกี่ยวกับการเสริมสร้างศักยภาพผู้สอนไม่ว่าจะเป็น การสนับสนุนงบประมาณ การจัดทำคู่มือ การสร้างเครือข่าย การประชุมปฏิบัติการ รวมถึงการสนับสนุนด้านทรัพยากรการเรียนรู้ประเภทหนังสือ ตำรา แหล่งค้นคว้าอ้างอิงเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ดังนั้นจึงควร ใช้ข้อสนเทศนี้ในการขับเคลื่อนเชิงนโยบายสู่การกำหนดเป็นยุทธศาสตร์และการถ่ายทอดยุทธศาสตร์ให้นำสู่ การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยหรือองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างศักยภาพของครูผู้สอนในด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงให้ทราบถึงถึงเส้นทางความสัมพันธ์และขนาดของผลทั้งทางตรงและทางอ้อม

2.2 ควรมีการวิจัยพัฒนาระบบหรือรูปแบบการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงโดยใช้ข้อค้นพบจากการวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นข้อมูลพื้นฐานในการออกแบบระบบและรูปแบบ

References

- Boonchai, K. (2018). *A study of conditions, problems and needs of teachers in basic education institutions, under the Office of Kamphaeng Phet Primary Education Service Area, District 1*. Kamphaeng Phet: Kamphaeng Phet Rajabhat University.
- Buatong, S. (2013). Development of a model of quality assurance within educational institutions at the level of learning subjects of basic education schools. *Research methodology & Cognitive, vol 10, No 1*.
- Chanthalakajon, N. (2017). *The study of practice conditions, problems and the need for measurement and evaluation of mathematics teachers at the upper secondary level, under the Office of Secondary Education Service Area, District 25*. Khon Kaen: Khon Kaen University.
- Chanthawong, P. (2018). *The study of the relationship between performance according to elements of school culture. with academic operations in primary schools, under the Saraburi Primary Educational Service Area Office, District 1*. Ayutthaya: Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University.
- Chatanusorn, K., Suthijirapan, S. and Nanthasak, T. (2014). *Opinions and practices on learning measurement and evaluation of primary school teachers in Mae Ja Rao Group, Mae Ramat District, Tak Province*. Chiang Mai: Chiang Mai University.
- Chuwong, C. (2016). *The study of problem conditions and development guidelines for measuring and Assessment based on actual conditions of teachers in basic education institutions, under the Kamphaeng Phet Educational Service Area Office, District 1*. Kamphaeng Phet: Kamphaeng Phet Rajabhat University.

- Kaew-on, L. (2018). *Perceived conditions and problems in measuring and evaluating according to actual conditions in secondary schools, under the Saraburi Educational Service Area Office*. Master's Thesis: Phranakhon Rajabhat University.
- Kaewprasert, T. (2015). *The study of operating conditions, problems and needs for measurement and Assessment of high school mathematics teachers under the Office of Secondary Education Service Area, District 25*. Maha Sarakham: Maha Sarakham University.
- Lertkrajjak, M. (2018). *Analysis of the cause of the need for measurement and evaluation of primary education under the Chiang Rai Primary Educational Service Area Office, District 1, by using a fault tree analysis technique*. Chiang Mai: Chiang Mai University.
- Mongkollert, S. (2014). *The study of the relationship between the factors of duty performance and performance behavior of the village fund network committee at the sub-district level, Uttaradit province*. Uttaradit: Uttaradit Rajabhat University.
- Pholngam, P. (2014). *The study of learning evaluation conditions according to the core curriculum of basic education, Buddhist era 2008, of teachers under Chachoengsao, District 1*. Master's Thesis: Srinakharinwirot University Prasammit.
- Polyim, W. (2014). *The Study of Relationship Between Perception of Learning Reform Guidelines and Teaching Behavior of Teachers in Khon Kaen Primary Educational Service Area, District 2*. Ayutthaya: Ayutthaya Rajabhat University.
- Rattanaprasert, T. (2011). *The Study of Relationship Between Morale and Teaching Effectiveness of Teachers of Schools Under the Nan Elementary Education Service Area Office*. Uttaradit: Uttaradit Rajabhat University.
- Sakulkaew, K. (2017). *Relationship education between training needs and self-improvement motivation of the operators of the Ubon Ratchathani Provincial Administrative Organization*. Ubon Ratchathani: Ubon Ratchathani Rajabhat University.
- Srisa - ard, B. (2002). *preliminary research*. Bangkok: Suwiriyan.
- Taweerat, P. (2000). *Educational Research Methodology*. (3rded.). Bangkok: Srinakharinwirot Prasammitr University.
- Wadkhien, S. (2016). *Behavioral Science Measurement and Evaluation*. Bangkok: Chulalongkorn University.

- Wangkahad, J. (2016). *The study of the relationship between the level of perception and the level of implementation of the Sufficiency Economy Philosophy of Farmers in Khon Kaen Province*. Nakhon Ratchasima: Nakhon Ratchasima Rajabhat University.
- Wangrat, P. (2018). *Understanding of operational conditions and problems in measuring and evaluating Real-life learning of teachers in pilot schools and network schools Basic Education Curriculum, B.E. 2 5 5 1, Affiliated with Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office, District 2*. Maha Sarakham: Maha Sarakham University.

